

по всѣка вѣроятностъ ще имъ прѣчи да си изкарватъ прѣхраната; 5) вдовицитѣ, самъ или придружени отъ дѣца, които нѣматъ близки роднини въ Щатитѣ, или ако и да иматъ такива — не могатъ да докажатъ че сж въ състояние да ги подържатъ прѣзъ прѣбиваването имъ тамъ.

Младитѣ, здравитѣ, мускулеститѣ, наклоннитѣ сериозно да работятъ или да се установятъ въ Щатитѣ, допускатъ се безъ други ограничения, дори ако иматъ само 10 долара (около 50 л.) при влизането си въ Америка. По-възрастнитѣ отъ 40 години се задържатъ и могатъ да бждатъ повърнати даже ако и да иматъ повече отъ 100 лева, ако роднинитѣ или приятелитѣ имъ въ Щатитѣ не могатъ да дадатъ нуждната гаранция и не взематъ отгорѣ си задължението да ги подържатъ въ случай на нужда.

Ограниченията срѣщу *работниците съ контрактъ* се базиратъ върху съображението, че емигранта трѣбва да пристига въ Щатитѣ *свободенъ*, а не обвързанъ съ контракти; съ сигурността че ще намѣри работа, която много често го разочаровава и по тоя начинъ му удвоява изпитанията въ чужбина. При това, прѣдварителнитѣ контракти не рѣдко сж съсипателни за работницитѣ.

Въ категорията на прѣдварителнитѣ контракти дори влизатъ не само писмата на приятелъ или роднина, който обѣщава нѣкаква заплата за дадена работа, но и простото *устно обѣщание*, че веднѣжъ пристигналъ въ Америка, емигранта ще намѣри работа въ тая или оная работилница. Не се допуска сжщо и когато управителя, съдружника или собственика на тая работилница, за която е билъ прѣдначенъ емигранта, се прѣдставя въ Ellis Island да посрѣщне послѣдния. Сжщото е когато го посрѣща неговъ приятелъ или роднина, слѣдъ като го е повикалъ устно или му писалъ да дойде въ Америка.

За да се убѣдимъ въ нуждата отъ добросѣвѣстното